

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

XVIII. De his quae vi metúsve causa geruntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

litteris contineatur expressum quod prædecessor noster C. super renuntiatione à te super privilegio & aliis scriptis facta nullum tibi vel successoribus tuis aut etiam monasterio & duabus Capellis de Pigavia præjudicium voluit generari.

TITULUS XVII.

De circumventis.

Idem Lucensi Episcopo & Abbati de Molon.

Cum illius vicem non suffragantibus meritis geramus in terris de cujus vultu prodit iudicium & vident oculi æquitatem &c. *Et infra*: Si vobis constiterit Abbatem ipsum Cellæ novæ ad sedem apostolicam, antequam Episcopus in eum suspensionis & excommunicationis & in monasterium interdicti sententias tulerit, legitime appellasse vel esse à jurisdictione ipsius Auriensis Episcopi exemptum, eo non obstante quod Abbas ab Episcopo, sicut dicitur, circumventus præter fratrum suorum consensum ei obedientiam repromisit, cum fraus & dolus ei patrocinari non debeant, sententias illas iudicetis appellatione remota penitus non tenere. Alioquin faciatis eas per censuram ecclesiasticam inviolabiliter usque ad satisfactionem congruam observari. Quod si forte Abbas ipse in exemptionis probatione defecerit, nec legitima se poterit præscriptione tueri, licet probet se ante dictas sententias appellasse, nihilominus tamen monasterium ipsum Auriensi iudicetis Ecclesiæ subiacere, in cujus diocesi est fundatum. Similiter eo in appellationis probatione deficiente, si vobis de exemptione vel legitima præscriptione constiterit, tam Abbatem quam monasterium ab eisdem Episcopi & Ecclesiæ ipsius super hoc impetitione penitus absolvatis.

*IDEM ARCHIEPISCOPO
& Præposito sancti Andreæ.*

Lib. 1. epist.
84.

Cum universorum fidelium ab ipso Domino Jesu Christo pastoralis sit nobis cura commissa, sollicitudini nostræ dinoscitur expedire ut sic debeamus quoslibet in suis rationibus confovere quod aliorum jura in conspectu Ecclesiæ dispendium non sustineant, sed firma & illibata debeant permanere. Intelleximus siquidem dilecto filio G. Canonico sancti Johannis in Leodio referente quod cum & ipse & L. Clericus, ducti quadam ani-

mi levitate, permutationem præbendarum suarum inter se tractare coepissent, quia utilitatem utriusque imminere credebant, tandem idem L. Clericus occasione dictæ permutationis, præbenda ejusdem G. quam in Ecclesia beatæ Mariæ Namurcensis habebat, cuidam suo consanguineo assignata, præbendam sancti Bartholomæi, quam sæpedito G. promiserat, nequaquam voluit resignare, & sic idem G. (ut asserit) sua spe remansit omnino frustratus. Cum igitur deceptis & non decipientibus jura subveniant, fraus etiam & dolus nemini debet patrocinium impertiri, licet ipsi de se non possent ecclesiastica beneficia permutare, ut tamen simplicitati venia tribuatur, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus si vobis constiterit prætaxatum G. taliter fuisse deceptum, ab ipsa Namurcensi præbenda, quam diu dicitur possedisse, amoto consanguineo ipsius L. vel quolibet alio illicito detentore, eandem sublato appellationis obstaculo G. faciatis restitui memorato, & eundem ipsius pacifica possessione gaudere.

TITULUS XVIII.

De his quæ vi metusve causa geruntur.

Idem Decano & Subdecano Lincolnensi.

Ad audientiam nostram dilecto filio magistro He. significante pervenit quod cum Ecclesiam de Chevele auctoritate sedis apostolicæ canonicè fuisset adeptus, & aliquandiu pacificè possedisset, gravissimo tandem Regis metu quod eam resignaret jurare coactus, eam in eorum ad quos pertinebat manibus resignavit. Quia verò quæ vi metusve causa fiunt, carere debent robore firmitatis, mandamus quatenus si eundem magistrum eo metu ad resignationem faciendam vobis constiterit fuisse coactum qui potuerit vel debuerit cadere in constantem, non obstante juramento prædicto, quo non ad repetendum sed ad resignandum solummodo tenebatur, præfatam Ecclesiam ei per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo restitui faciatis.

*IDEM MASSILIENSI ET AGATENSI
Episcopis.*

Cum dilectus filius Abbas de * Ferendillo &c. *Et infra*: Quia constitit nobis

Lib. 2. epist.

21.

* Leg. Florentia.

Nam causa Ab-

batis de Ferendillo extr. lib.

1. epist. 377.

nobis de voto emisso & præstito juramento à Canonicis insularum quòd regulam Cisterciensem observarent, non obstante violentia quæ proponebatur illata, cum neque metum mortis continerit neque corporis cruciatum, & ideo non debuerat cadere in constantes, nec obistente dolo quo se proponebant fuisse seductos, cum talis dolus non tam ad circumventionem Abbatis de Floreia quam ad fatuitatem eorum debeat retorqueri, super restitutione petita silentium de consilio fratrum nostrorum duximus eis sententialiter imponendum.

TITULUS XIX.

De licitis & illicitis juramentis.

Idem Hugoni Comiti & Marsueto Pisano Canonico.

Significante dilecto filio Rubeo cive Pisano ad nostram noveritis audientiam pervenisse quòd cum domum suam cum horto Gal. Pisano civi pro **CCLII.** libris pignori obligasset, & promississet, cautione præstita juramenti, quòd nisi domum ipsam statuto inter eos termino recolligeret, eundem creditorem ulterius super ea minime molestaret, infra statutum tempus per certum & fidelem nuntium pecuniam remisit: quam idem nuntius, infideliter agens, sicut ei inunctum fuerat, non persolvit. Cumque postmodum prædictus R. ab Imperatore captus pariter & detentus multa pericula sustinuerit & labores, nec dicto G. satisfacere potuerit, ut debebat, nunc per Dei gratiam libertati pristina restitutus, paratus est pecuniam reddere creditori; licet ipse prorsus eam recusaret recipere, quia ei non eam statuto termino persolvit. Cum igitur pactum commissoria sit in pignoribus improbatum, & quantum in eo fuit, prædictus R. juramenti debitum adimpleverit, cum per eum quem certum & fidelem nuntium sperabat pecuniam remiserit termino constituto, & dum in imperiali fuit captione detentus, satisfacere non potuerit creditori, devotioni vestrae presentium auctoritate mandamus quatenus si præmissis veritas suffragatur, prædictum creditorem, ut sorte contentus existat, pensionibus præfati pignoris computatis in sortem, & domum ipsam & hortum præfato R. omni postposita dilatione resignet, per censuram ecclesia-

Tom. I.

sticam pacto vel tali juramento nequam obstante, ammonitione præmissa, sublato contradictionis & appellationis obstaculo, compellatis

*IDEM * ARCHIEPISCOPO Armeriensi.*

* Amelienf. Episcopo.

Sicut nostris est auribus intimatum, Ecclesia dudum Tudertina vacante, ipse Canonici & venerabilis frater noster Episcopus videns quòd cum eis, dum in minori esset officio constitutus, juramenta quædam in damnum episcopalis juris fecerunt priusquam de Pontificis electione tractatus aliquis haberetur; quæ utrum servari debeant, cum ex eis præsertim contingeret episcopales redditus minorari, tanquam vir providus & discretus olim nos idem duxit Episcopus consulendos. Nos ergo saluti ejus paternam volentes sollicitudine providere, pro juratione incauta imponi sibi fecimus penitentiam congruentem. Et nihilominus attendentes quòd juramentum, non ut esset iniquitatis vinculum, fuerit institutum, & quòd non juramenta sed perjurya potius sunt dicenda quæ contra ecclesiasticam utilitatem attentantur, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus personaliter ad Ecclesiam Tudertinam accedens, quod in damnum episcopalis juris repereris taliter attentatum, nostra suffultus auctoritate in statum debitum appellatione remota reducas, faciens quòd decreveris &c.

Idem illustri Regi Aragonum.

EX tenore litterarum tuarum nobis innotuit quòd quidam consiliarij tui, quin immo potius deceptores, tuum animum induxerunt ut jures, inrequisito assensu populi, usque ad certum tempus patris tui conservare monetam, quæ tamen circa mortem ipsius fuerat legitimo pondere defraudata. Quoniam autem eadem moneta est adeo diminuta & minoris valoris effecta quòd grave propter hoc in populo scandalum generatur, tu quod egeras indiscretè, discretè cupiens revocare, ac necessitati populi satisfacere, ab observatione juramenti prædicti, ex quo tibi & regno tuo metuis grave periculum imminere, postulasti suppliciter à nobis absolvi. Super hoc verò diligens indagator veritate comperta potuisset facile intueri quòd non tam erat absolutio necessaria quam interpretatio requiren-

DD d d

Cap. Sicut nostris. de constitutionib. in terra collecti.

Lib. 1. epist. 31. Cap. significante. de pignoribus.

Lib. 1. epist. 28.